

§ 8.

Ved Forsikring paa saadanne „mindre gode Liv“ skal Statsanstalten ikke kunne forpligte sig til ved den forsikredes Død at udrede mere end 40 000 Kr. en Gang for alle eller 4 000 Kr. som aarlig Ydelse.

§ 9.

I Lov Nr. 76 af 30. Marts 1906 angaaende Statsanstalten for Livsforsikring foretages følgende Ændringer:

§ 2 affattes saaledes:

I Afdelingen kan tegnes:

1. Livsvarig Livsforsikring.
2. Livsforsikring med Udbetaling.
3. Kapitalforsikring.

De nævnte Forsikringer skal kunne tegnes saavel straks begyndende som opsatte i et vist Antal Aar, dog mindst 3 Aar. Forsikringssummen maa ikke overstige 10 000 Kr. Præmiebetalingen maa ikke udstrækkes over det fyldte 66de Aar.

Den i Lov af 18. Juni 1870 § 5 indeholdte Bestemmelse om en Aldersgrænse af 5 Aar skal ikke finde Anvendelse paa Karensforsikringer, naar disse tegnes som opsatte.

§ 3 affattes saaledes:

For straks begyndende Forsikringer udbetales ved Død i det 1ste Forsikringsaar (inden Forløbet af 1 Aar fra Forsikringens Tegning) intet af Forsikringssummen, men de svarede Præmier tilbagebetales uden Renter. Dør den forsikrede i det 2det Forsikringsaar, udbetales Halvdelen af Forsikringssummen. Dør den forsikrede efter det 2det Forsikringsaar, udbetales den fulde Forsikringssum.

Dersom den forsikrede omkommer ved et Ulykkestilfælde, udbetales dog den fulde Forsikringssum uden Hensyn til den siden Tegningen forløbne Tid.

§ 9, 1ste Punktum, affattes saaledes:

Statsanstalten skal herefter kunne tegne Forsikring paa indtil 400 000 Kr. at udbetale en Gang for alle eller indtil 40 000 Kr. som aarlig Ydelse.

§ 10.

Naar en forsikret, ved hvis Antagelse til Forsikring der har været krævet Oplysning om Helbredstilstanden, som Følge af Sygdom eller Ulykkestilfælde, indtruffet efter det fyldte 20de Aar, fuldstændig og for bestandig mister sin Erhvervs- og Arbejdsevne (fuldstændig Invaliditet), kan Anstaltens Bestyrelse fritage den paagældende for Betaling af Præmiebeløb, der forfalder under denne Tilstand.

Det er en Betingelse for Præmiefritagelsen,

1. at Præmiebetalingen for Forsikringen ikke er udstrakt over det fyldte 66de Aar,
2. at Tabet af Erhvervsevnen ikke skyldes Deltagelse i Krig, Forsæt eller grov Uagtsomhed fra den forsikredes Side, samt
3. at det paagældende Sygdoms- eller Ulykkestilfælde, naar der er Tale om Karensforsikringer, indtræder efter Karenstidens eller Opsættelsestidens Ophør.

Forsaavidt Præmiebetalingen oprindeligt har været livsvarig eller udstrakt over det fyldte 66de Aar, men efter denne Lovs Forelæggelse for Rigsdagen er blevet forandret, saa at Ophøret falder før Alder 66 Aar, kan Præmiefritagelse kun indrømmes, naar den Sygdom eller det Ulykkestilfælde, der har foranlediget Invaliditeten, er indtruffet mere end $\frac{1}{2}$ Aar efter Præmieforandringen.

Præmiefritagelse kan kun indrømmes for Præmier, som forfalder efter denne Lovs Ikrafttræden.